

ת"פ 13654/08 - מדינת ישראל נגד מאור כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13654-08-15 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
מאור כהן
הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ניר בינשטיין

ב"כ הנואשם: עו"ד אלכס גפני

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנואשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של החזקת סכין שלא כדין. על פי המיחס בעובדות כתב האישום, ביום 2.8.15, סמוך לשעה 20:00, ברחוב הכרפס בשכונת גילה בירושלים, החזיק הנואשם בסכין בפנים מכנסי, ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

2. תשובה הנואשם לאישום ניתנה ביום 16.7.16. על פי התשובה, ביום האירוע הגיע הנואשם יחד עם אביו ואחיו לבית דודו, מר אברהם כהן, הסמוך למקום האירוע. נטען כי הנואשם החזיק את הסכין למטרה כשרה, והוא שימשה אותו לעובdotו באותה תקופה בתלית שלטים בחברת "השלט". נטען כי הנואשם החזיק את הסכין על מנת לסייע לדודתו קרן כהן לחזור טפט בbijtah, לבקשתה. עוד נטען, כי שטיקתו של הנואשם במשטרת נבעה מרדיפה בלתי פוסקת של המשטרה כלפי משפחתו.

3. במועד שנקבע לשמעית הראיות ביקש ב"כ הנואשם לתקן את תשובתו לאישום וטען כי מי שהזמין אותו לבית דודו היה דודו ולא דודתו.

4. מטעם המאשימה העידו השוטרים בן קורנפלד, דרור בר לב ואلون אדר שמנמו על צוות הבילוש שעיבב את הנואשם וביצע את החיפוש, והשוטר רועי בן עמי, עובד המעבדה לזיהוי פלילי. כן הוגשו הודעתו של הנואשם
עמוד 1

(ת/1), דוח בדיקת מז"פ של הסcin שנטפסה (ת/2),لوح צלומי הסcin (ת/3) והודעת עד ההגנה דניאל כהן (ת/4).

5. מטעם ההגנה העידו הנאשם, דודו, אברהם כהן, אחיו, דניאל כהן. כן הוגש תמונה של החנין שבו עוכב הנאשם (נ/1), תלושי משכורת של הנאשם (נ/2) והכרעת דין מזכה בעינינו של הנאשם בתיק אחר שהתנהל בבית המשפט המחויז (נ/3).

6. יריעת המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשלושה עניינים: הטענה כי החיפוש שנערך על גופו של הנאשם היה בלתי חוקי ועל כן יש לפסול את הראייה שנטפסה במהלכו; הטענה כי החיפוץ שנטפס אינו סcin; הטענה כי גם אם מדובר בסcin הוכח כי היא הוחזקה למטרה כשרה.

הראות

7. רס"ל בן קורנפלד המשרת כבלש, הוא השוטר שביצע את החיפוש על הנאשם. בן העיד, כי במועד המתואר בכתב האישום בשעות הערב, הגיע במסגרת תפקידו לשכונת גילה, שם הנאשם, אחיו ואביו היו ברכב שהיה במצב עצירה. השוטרים ביקשו לעורר חיפוש ברכב. הנאשם ישב מאחור והוא הוציא אותו מהרכב לצורך ביצוע חיפוש על גופו. בזמן שנכנסו ללבוי הבניין הסמוך לצורך עירית החיפוש, הנאשם הכניס את ידו לאזור האשכים וזרק סcin לצד הלווי. הוא הרים את הסcin, שאל את הנאשם של מי היא, והנ帀ה השיב כי אינה שלו. לאחר מכן ערך חיפוש על גופו של הנאשם ולא תפס דבר. הוא עצר את הנאשם בחשד להחזקת סcin. לדבריו העד מכן ערך חיפוש על גופו של הנאשם ולא תפס דבר. הוא עצר את הנאשם בחשד להחזקת סcin. לדבריו העד בחקירה נגדית, את ההוראה לבצע חיפוש ברכב קיבל מינוי ועקבנן, שהוא ראש הצוות (להלן: "ועקבנן"), ולא זכר בגין אלו חשדות התבקש לבצע החיפוש, אך טען כי אם ראש הצוות הורה לו לבצע את החיפוש, ככל הנראה ידע בגין מה הוא נדרש.

8. רס"ל דרור בר לב שירות אף הוא כבלש במועד המתואר בכתב האישום. דרור העיד כי הוא והשוטרים הנוספים עיכבו הרכב סובארו בו ישב הנאשם, אביו,IRON כהן, אחיו, דניאל, וערכו בו חיפוש. לאחר מכן עיכבו את אביו של הנאשם לחקירה בימ"ר. העד לא זכר בגין איזה חשד עוכב האב, אך מסר שהוא היה דרוש לחקירה וכי ברכב לא נתפס דבר. דרור העיד על נסיבות ביצוע החיפוש ברכב, והשיב כי לא זכר אם הודיע לIRON בדבר זכותו לסרב לחיפוש, וכי בדוח הפעולה לא כתוב האם עשה כן, אך אישר כי היה עליו לעשות כן.

9. רס"ר אלון אדלר, נמנה אף הוא על צוות הבילוש שביצע את החיפוש ברכב שבו נסע הנאשם, אלא שהוא לא היה מעורב בחיפוש ברכב זה, כי אם בחיפוש ברכבו של אחר, צביקה בנימין, אשר זמן קצר קודם לכן נראתה רכבו במפגש עם הרכב שבו נסע הנאשם. אלון העיד כי לאחר שהרכב שבו נסע צביקה בנימין חנה ברחוב הרכפת, הוא זיהה את הנהג, ובהתאם להוראות שקיבל מראש הצוות ועקבנן, ביצע חיפוש על גופו של הנהג וברכב, והנהג שוחרר לדרך לאחר שלא נתפס דבר.

10. רס"ר רועי בן עמי ערך דוח מז"פ ולוח צלומים של הסcin הוגש חלף חקירה ראשית. העד השיב בחקירה עמוד 2

נגידת, כי ערך את הדוח בתקופת חניכותו לאחר שקיבל הסמכה כאיש מ"פ ואמר כי החונך שליווה אותו היה נוכח במהלך הבדיקות ואף בדק לו את הדוחות. העד נחקר ארוכות על שאלת היותה של הסיכון בעלת להב מתקבע, ואישר כי הממצאים בדו"ח מעוגנים בצילומים שצילם. העד תיאר כי בתמונות 4 ו- 5 בת/3 ניתן לראות שהסיכון פתוחה לאחר מכן קיבע את הלוב. העד הפנה גם לדוח ת/2, בו כתב שקיבל לידי בדיקת סיכון מתקפלת ומתקבעת, והבהיר שכtablet זאת לאחר שפתח את הסיכון ואבחן שמדובר בסיכון מתקבעת. עם זאת, העד לא ידע לשיב מהו מנגנון הקיבוע של הלוב ומהי נקודת הקיבוע.

11. הנאשם אמר בעדותו, כי בתקופה הרלבנטית לאיושם עבד בחברת ה"שלט" לתליית שלטים השייכת לאחות של אביו, במגוון תפקידים, ואף הגיע את תלושי השכר שקיבל, המלמדים על עבודתה בחברה בין החודשים יוני - אוקטובר 2015. לדבריו, ביום האירוע, אבי, דודו, הזמין אותו לבצע עבודות הדבקת טפט על קיר בדירותו. מאוחר ומדובר באחיו של אבי, אבי הצטרף לנסיעה. הם חנכו את הרכב ממול ביתו של הדוד, וכאשר החנו תפסה אותו משטרה והשוטרים ערכו עליהם חיפוש. לדבריו, הסיכון הייתה תלויה על קצה מכנסיו בו והוא נפלה לו במהלך ההליכה לבניין בו בוצע החיפוש. הנאשם העיד כי הסיכון שימשה אותו לצורך העבודה. הנאשם הסביר את שתיקתו בחקירה, שכן שהמשטרה מתנצלת למשפחתו ואמר שאמונו במשטרה אבד בעקבות אירועי קודם בಗינו נחקר, ועל אף שמסר גרסה הוגש נגדו כתוב אישום ממנו זוכה, ولكن סבר שהוא זה מיותר למסור את גרסתו להחזקת הסיכון שכן מילא יוגש נגדו כתוב אישום. הנאשם טען, כי תנועה של השלقت הסיכון לאחר עיכוב על ידי השוטרים אינה אפשרית, שכן השוטרים אינםโนוהגים לנשיבות כללה כל תנועה של הידיים לצדדים.

12. אברהם, דודו של הנאשם, העיד כי ביקש מהנאשם לבדוק בביתו החדש טפט, לאחר שסביר שהוא יכול לעשות זאת בשל עיסוקו בהדבקת שלטים. אברהם תיאר שקבע עם הנאשם בשעות הערב, על מנת להיות נוכח במהלך הדבקת הטפט. עוד העיד, כי החניה בה נתפס הנאשם נמצאת למרחק של כ- 100 מטרים מביתו, וכי החניה הצמודה לביתו היא חניה למורשים בלבד.

13. דניאל, אחיו של הנאשם, אשר לדבריו עבד באותה עת יחד עם הנאשם בחברה, תיאר גם הוא בעדותו כי נסע יחד עם אביו ואחיו לבית דודו, חנו את רכובם ברחוב הרכפס, במרחיק של כדקה וחצי הליכה מבית הדוד, ולמשך הגיעו שני צוותים או שלוש מכוניות של הימ"ר, השתלטו על הרכב והוציאו את הנוסעים החוצה. כל אחד מהנוסעים לווה על-ידי שניים או שלושה בלווים, הוא נלקח לבניין סמוך ונערך עליו חיפוש בעירום. לאחר מכן אחיו, הנאשם, נעצר, והוא עצמו התלווה לשוטרים לצורך עירication שנייה. דניאל נשאל על פשר שתיקתו בחקירותה במשטרה הגם שחקירתו כלל לא הייתה באזהרה, והשיב, באופן דומה לאופן שבו השיב הנאשם, שעשה כן בשל אובדן האמון במשטרה מפני התנצלותם לו ולמשפחתו.

הערכת הראיות

14. בכלל, לא מצאתי בעדותם של שוטרי הבילוש פגמים שיצדיקו את דוחית עדויותיהם. השוטרים בן, דror ואלון העידו על הדברים שזכרו מתוך האירוע. הגם שלא זכרו את האירוע לפרטיו פרטיהם, לא ביקשו להוסיף את הפרטיהם החסרים מזכרון והשיבו בכנות לשאלות שנשאלו. כך למשל, העדים דror ובן הודיעו בכנות כי לא זוכרים האם הודיעו ל Yoshi הרכב על זכותם לסרב לחיפוש, הגם שווודאי הבינו את משמעות הדבר. אני סבורה

כי דווקא העובדה שהשופטים התייחסו לאיrou זה כאל אחד מני האירועים הדומים הרבים שבהם הם מטפלים בשגרת עבודתם, יש בה כדי ללמד על כך שוטרי הימ"ר לא ביקשו להתנצל לנאים או למי מבני משפחתו.

15. העד אלון אדלר לא נכח בחיפוש שנערך ברכבו של הנאים או על גופו, ותרומת עדותו לבירור ירידת המחלוקת עקיפה ושולית.

16. השוטר בן נחקר ארוכות בחקירה נגדית על אופן הכניסה לבניין לצורך ביצוע החיפוש והעד שעלה פי הנהלים היה עמו בלבד נסוף, עובדה שאושרה גם על ידי הנאים עצמו (עמ' 35 שורה 11). תחילת השיב בן כי לא זכר את סדר הכניסה לבניין (עמ' 20 שורה 20) אולם מיד לאחר מכן אמר כי הוא הילך אחורי הנאים ומעט הצדיה, באופן שאפשר לו לראות את תנועת היד של הנאים שהשליכה את הסכין. אני מקבלת את דבריו של העד בנוגע להשלכת הסכין מהיימנים, לאחר והתרשם כי סיטואציה קונקרטית זו נחרטה בזיכרונו. מסקנתו של העד, לפיו החפש שהשליך הנאים הוא הסכין, אחר ובמוקם לא היה דבר מה נוסף היא מסקנה הגיונית, אשר קיבלת אישור בסופו של יום בתשובתו של הנאים לכתב האישום, בה הודה כי נשא עליו את הסכין. העד הדגיש, כי לו הייתה הסכין נשמטה ממכוונו של הנאים תוך כדי הליכה, כפי שטען הנאים בಗרטתו, היא הייתה נופלת מטה, לרגלו של הנאים ולא נזרקה הצדיה, ומסקנה זו נcona ומעוגנת בניסיון החיים.

17. בנגד לעדויות השופטים, גרטתו של הנאים בבית המשפט היא גרסה כבושה שעוררת חוסר אמון. העובדה כי הנאים אחיו ואביו חנו את רכבם במרחק של כ- 100 מטרים ממוקם שבו היו אמורים לבצע עבودה, הדורשת שכיבת ציוד מעלה תמייה, שאין די בטענת הדוד אברהם, כי החנייה המצויה מתחת לבניין אינה פתוחה למברקים, כדי לפטור אותה. גם אם לא ניתן היה לchten את רכב העובדה מתחת לבניין ממש, הדעת נותנת כי הייתה מתבצעת, לכל הפחות פריקת הציוד בסמוך לבניין, טרם חניית הרכב, או שהנאים ואחיו היו תרים אחר חנייה קרוביה יותר, ולא ניגשים מיד לחנות בחנייה רחוקה. גם העובדה שבאותה חניה חנה גם רכבו של אדם אחר שעמו נפגשו הנאים אביו ואחיו זמן קצר קודם לכן עשויה הייתה להעלות תמייה בגין גרסה שמסר הנאים, אם כי ב"כ המאשימה לא שאל את הנאים שאלות בעניין, ועל כן לא ניתן לעניין זה כל משקל.

הकשי העיקרי בגרסת הנאים נובע מהיותה גרסה כבושה שלא באה מפי בחקירה המשטרתית. הכלל החל לעניינה של עדות כבושה הוא כי ערכה ומשקללה הריאיתי של זו מעתים בשל החשד שמתעורר באופן טבעי ביחס לאמתותה. זאת, כל עוד איןUPI העד הסבר משכנע ומוכיח את הדעת לסייעתה בשלה כבש את עדותו (ראו למשל ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报 3.9.09].

ההסבר שנתן הנאים לככית הגרסה- חוסר אמון במשטרת- אינו יכול לעמוד, שכן אין מחלוקת על כך שגרסתו נתענה לראשונה בתשובה לאיושם הגם שהיא יכולה בפניהם בית משפט השלום בשל מעצר הימים ובפני בית המשפט המחויז בערר שהוגש. זאת ועוד, הנאים טען כי חוסר האמון במשטרת נובע מכך שתפקידו נגדו בבית המשפט המחויז וממנו זוכה, מסר את גרטתו במשטרת ואף על פי כן הוחלט להגיש נגדו כתב אישום. דא עלא שיעון בפסק הדין שהוגש מטעם הגנה מלמד, כי גם באותו מקרה, הגם שהנאים לא שמר על זכות השתייה במשטרת, הוא מסר בחקירהו גרטה, שלא היה חולק כי אינה גרטת אמת (נ/ז סעיף 29, בהשוואה לסעיפים 3 ו-

37 באותו המסמך).

בנוסף, גרסת הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם עדות השוטר בן קורנפלד שהתקבלה כמהימנה, לפיה הנאשם השליך מעמו את הסכין תוך כדי הליכתם לכיוון הבניין לצורך ביצוע החיפוש, והшиб כי אין מדובר בסכין שלו, התנהגות שנועדה להרחק את עצמו מהסכין.

18. באופן דומה, גם גרסתו של עד ההגנה דניאל כבושא יש קוší למתן בה אמון. גם ההסבר שלו ביחס להימנעות ממשירת גרסה בשל אובדן אמון במשטרה, נדחה מאותו הטעם שנדחה ההסבר של הנאשם, ועל דרך של "קל וחומר", שכן דניאל כלל לא נחקר באזהרה.

19. אברהם, דודו של הנאשם תמרק בטענה כי הנאשם הגיע לבתו לבצע עבודה בהדבקת טפט ואולם לא מצאתי לקבל את גרסתו, שנועדה לתמוך באותה עדות כבושא של הנאשם. גרסאותיהם של עדי ההגנה, אמנים תאמו זו את זו בפרטם, יש לומר- באופן מחייב, ואף על פי כן, נראה כי יש פער בין האופי המשפחתי של העבודה ושינויו אברהם להזמנת הדבקת הטפט בביתו על ידי הנאשם, כשהסביר שה הנאשם "עובד בשלטים" ומאחר בדברי הנאשם, שטען כי מדובר בעבודות הדבקה שנעשתה במסגרת עבודתו וכי התיאום היה של הדוד, אברהם, מול הדודה שהיא בעלת החברה (עמ' 35 שורה 16).

עיר, שכאשר נשאל הדוד אברהם על צבעו של הטפט שאמור היה הנאשם להדביק על הקיר, השיב תשובה ארוכה ומפותלת, אשר מפאת מהירות דבריו, ניתן היה לכתוב רק את חלקה בפרוטוקול הדיון (עמ' 26 שורה 30). בתום הדברים, שחלקם גדול לא היה רלבנטי לשאלת, השיב הדוד, כי מדובר בצבע כסוף כפי שהעיד הנאשם. התנהגותו גם במהלך מתן תשובה זו מקשה אף היא על מתן אמון בעדותו.

האם מדובר בסכין כהגדرتה בחוק?

20. סעיף 184 לחוק העונשין קובע כי סכין היא "כלי בעל להב או כלי אחר שסוגלו לדקור או לחתוכ" ומגדיר אולר כ-"**סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים ושליא ניתן להפכה לעזרת קפיץ או באמצעותי אחר לסכין שלhabba קבוע**".

21. סעיף 186(א) לחוק העונשין אוסר על החזקת סכין, וסעיף 186(ב) לחוק קובע חזקה לפיה החזקת אולר הנה למטרה כשרה.

22. המחלוקת העיקרית בעניין שאלת היותו של החפץ שנתרפס סכין, על פי הגדרתה המשפטית, ולא אולר, נוגעת לשאלת היותה של הסכין בעלת להב מתקבע.

23. הסcin עצמה לא הובאה ולא הוגשה לבית המשפט, ומתוך דברי ב"כ הצדדים עולה כי אין מחלוקת שהיא

אבדה. תחת זאת הוגש תצלומים של הסcin כשהיא במצב פתוח וסגור, ודוח המז"פ שערך השוטר רועי בן עמי. בהתאם להלכה הפסוקה, המכירה בכרוסום שחל ב"כל הראייה הטובה ביותר", העובדה שהוצגה ראייה משנהית בלבד, אינה בעלת משמעות מכרעת (ראו ע"פ 4481/4 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בדנו 16.11.16]).

24. מצאתי ליתן אמון בדבריו של השוטר רועי. השוטר העיד, אמן, כי בזמן בדיקת הסcin היה מתלמיד. עם זאת, אני סבורה כי שאלת היותו של להב הסcin מתקבע, היא שאלת עובדתית שאינה מצריכה מומחיות מיוחדת. כאן המוקם להזכיר, כי כפי שטען ב"כ הנאשם בסיכון", תכילת בדיקתו של העד את הסcin הייתה לאטר טבעיות אצבע. משכך העובדה כי בדו"ח שערך העד לא צוין מנגנון הקיבוע או נקודת הקיבוע, והגמ שלא זכר פרטיהם אלה בעדותו, אין בהן, ככלעמן, כדי לפגום במשקל העדות. משעה שהעד כתב בדו"ח, על פי בדיקה של הסcin שערר, והעיד, כי מדובר בסcin בעלת להב מתקבע, ועודתו נמצאה מהימנה, ומשעה שאפילו הנאשם עצמו לא טען בעדותו אחרת, די בכך כדי לקבוע שלhab הסcin אמן מתקבע, ועל כן מדובר בסcin כמשמעותה בסעיף 186(א) לחוק העונשין.

סיכום הקביעות העובדיות

25. סיכום של דברים, על פי הראיות שהתקבלו, אני קובעת כי הנאשם נסע ברכב יחד עם אביו ואחיו והם חנו את הרכב ברחוב הרכפס בשכונת גילה. שוטרי הבילוש ניגשו לרכב וביקשו לעורו בו ועל גופם של נסיעיו חיפוש, על פי הנחיה שקיבלו מראש הוצאות. הנאשם התבקש להתלוות לשוטר בן קורנפלד ולשוטר נוסף נסף למباحثת בניין סמוך, מקום מוצנע שבו יעיר חיפוש על גופו, והתלווה אליהם. תוך כדי הליכה לאotta מבואה, וטרם שהחל החיפוש על גופו, הנאשם נכנס את ידו לתוך מכנסיו באחור האנשים, הוציא סcin והשליכה הוצאה. הסcin נתפסה על ידי השוטר בן קורנפלד, וכאשר נשאל הנאשם על אודות הסcin, השיב כי אינה שלו.

שאלת חוקיותו של החיפוש

26. מתוך הקביעות העובדיות המופיעות לעיל עולה, כי הסcin לא נתפסה במהלך חיפוש שנערך על גופו של הנאשם, כי אם הושלכה על ידו טרם ביצוע החיפוש, ונאספה על ידי השוטר מהקרקע. אף לשיטתו של הנאשם עצמו בעדותו, הסcin נפלה ממכנסיו תוך כדי הליכה לכיוון המקום בו בוצע החיפוש ולא במהלך החיפוש עצמו (עמ' 35 שורות 1-2). משכך, שאלת חוקיות החיפוש, כלל אינה רלבנטית לדין.

27. עם זאת, ובביקורת למעלה מן הצורך, לנוכח העובדה כי הסcin הושלכה על ידי הנאשם בשלב שבו הפעלה עליו מרות השוטרים, ואשר ניתן לטעון לגביו כי הוא מהוות בפועל ראשיתו של חיפוש, גם שהשוטרים טרם החלו ביצוע החיפוש עצמו (ראו ת"פ (תל-אביב) 13-05-05 50516 מדינת ישראל נ' סיام [פורסם בדנו 25.10.16]), ATIICHES להלן, גם לשאלת חוקיות החיפוש.

28. איש מן השוטרים לא ציין בעדותו דבר קיומו של יסוד סביר לחשד שבוצע פשע, אשר הצדיק ביצוע חיפוש ללא צו ברכב ועל גופו של הנאשם, בהתאם לסמכות הנთונה לשוטרים לפי סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי

(מעצר וחיפוש) [נוסח חדש התכ"ט- 1969].

איש מהשופטים אף לא העיד באופן פוזיטיבי על כך שביקש לעורר חיפוש אצל הנאשם או על כך שהנאשם הסכים לאחר שהוסבירה לו זכותו לסרב לחיפוש ומשמעות הסירוב (רע"פ 1041/09 **אברהם בן חיים נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报 6.3.12]).

תמצית גרסתם של השוטרים בעניין זה הייתה, כי קיבלו הוראה מראש הצוות לבצע את החיפוש.

לא אוכל לקבל את עמדת המאשימה, לפיו ישנה קביעה שיפוטית בתיק זה בדבר קיומו של יסוד סביר לחשד שבוצע פשע, העולה מთוך החלטתה של כב' השופט מאק- קלמנוביץ' מיום 20.1.16 במסגרת עתירה לגלו ראייה; קביעה זו של כב' השופט מאק- קלמנוביץ' מהווה אך הנמקה להחלטתה לדוחות את העתירה ולא קביעה פוזיטיבית כי הוכח בראיות קבילות שהוגשו לבית המשפט קיומו של חשד סביר כאמור. משכך, יש לקבוע כי קיימם ספק בדבר חוקיות החיפוש, ויש להתייחס לחיפוש שבוצע על גופו של הנאשם בחיפוש שנעשה שלא כדין. על רקע זה יש לבחון- כאמור, בבחינת מעלה מן הヅורף, מה דעתה של הראייה שנתפסה.

29. בהתאם לדוקטרינת הפסילה הפסיכתית שנקבעה בע"פ 5121/98 **רפאל יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי** (פ"ד ס"א (1) 461) (להלן: "הלכת יששכרוב"), בבית-המשפטנות שיקול- דעת לפיסטילקבילותה של ראייה בפליליים, כיראייה הושגה של אקדמיוקבלת הבמשפטית כרגע מהותית בזכותו של הנאשם להילרכו, שלא בהתאפשר לדרייה של פסקת הגבלה. בהקשר זה יש לעורר איזון בין מכלול הזכויות והאינטרסים הרלוונטיים, ובهم חיפוי האמת העובדתית, לחימה בעברינות, הגנה על בטחון ושלום הציבור, הגנה על זכויותיו של חסוד ונואם וטוהר ההליך הפלילי.

30. בית המשפט העליון מינה בהלכת יששכרוב אמות מידת לשומה של נוסחת איזון זו, ובهم אופיה וחומרתה של אי החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הראייה, מידת ההשפעה של האמצעי הפסול על הראייה שהושגה ובכל זאת יש לבחון את טيبة של הראייה, ושאלת הנזק אל מול התועלות החברתיים הכרוכים בפסקית הראייה.

31. במקרה דן האמנתי לעדויות השוטרים שטענו כי פעלו על פי הוראה שקיבלו מראש הצוות, וניתן לקבוע, על בסיס עדויותיהם, כי ביצעו את החיפוש, גם ברכב וגם על גופם של הנאשם והאחרים, מתוך סבירה כנה, כי ישנה עילה לביצוע החיפוש. משכך אין מדובר באירוע חוקיות בוטה.

32. אשר למידת ההשפעה של האמצעי הפסול על השגת הראייה, הרי שלונכה התנагות של הנאשם עצמו, שהשליך את הסכין, ככל לא בטוח שהסתין לא הייתה מתגלה אלמלא נערך החיפוש. מכל מקום בכל הנוגע לראייה חפצית נקבע בהלכת יששכרוב:

"ראיות חפציות, כגון: נשק, סמ"ר רכוש גנוב, הן בעלות קיום עצמאי ונפרד מאי חוקיות שהיא כרוכה בהשגתן, ובדרך כלל לא יהיה בא-החוקיות האמורה כדי לפגום

באמינותן של ראיות אלה. לפיכך, משקלם של השיקולים הצדדים בקבלתן של ראיות חופzieות הוא בדרך כלל רב" (שם, פסקה 7).

33. אין חולק כי ביצוע חיפוש ללא סמכות פוגע בזכויות נאשמים וחשודים, ופגע גם בזכותו של הנאשם במקורה דן. מנגד יש לשקל את העובדה כי החזקת סיכון היא אמן עבירה שכיחה, אך יחד עם זאת טומנת בחובבה פוטנציאלי סיכון גדול לפגיעה ממשנית, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ. חשין:

**"...סיכון ישrat על גוף במערכת הרכבתונה שפה שהיא נשלפת ונעכטה בוגר ושולחן בתביעה
ההשניה" בע"פ 9133/04 דוד גורדון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 20.12.04]**

משכך, ישנו אינטרס ציבורי גדול לאכוף עבירות מסווג זה אשר הפכו לנגע בקרבונו.

34. שקולן של אמות המידה הנ"ל מוביל למסקנה כי לנוכח מידת הקטנה, יחסית, של אי החוקיות שדבוקה בחיפוש, ולנוכח העובדה כי הפגיעה באינטרס הציבורי, ובעקיפין בבדיקה הציבור, כתוצאה מפסיקת הראייה היא ממשנית, לא יהיה מקום לפסול את הראייה, אף אם ניתן היה לקבוע כי היא נתפסה בשעת החיפוש ולא קודם לביצועו בפועל.

כשרות המטרת של החזקת הסיכון

35. משעה שנדחתה כבלתי מהימנה גרטטו של הנאשם ועדותם של עדי ההגנה, לא הצליח הנאשם לשכנע, במידה הנדרשת לצורך סעיף 186 לחוק העונשין, כי החזק את הסיכון למטרה כשרה.

36. לנוכח האמור לעיל אני מרשים את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' אדר תשע"ז, 27 פברואר 2017, במעמד הצדדים

חתימה